

Danish American News

Nr. 90

December 2017

32. årgang

Dansk Amerikansk Klub

www.dansk-amerikansk-klub.dk

Præsidentens jule og nytårshilsen 2017

Kære medlemmer i Dansk Amerikansk Klub.

Julen er her igen - allerede om en lille måneds tid. Alle handlende har i et stykke tid mindet os om, at nu er det snart jul. Imens har rigtig mange af os tumlet lidt med stemningen i det ekstremt våde vejrlig - måske ændrer det sig, når nu vinteren begynder at banke på. Uanset vejr og vind, så har vi i Dansk Amerikansk Klub haft et fantastisk dejligt klub år, hvor vi har kunnet glæde os over tilgang af rigtig mange nye medlemmer - et varmt og hjertelig velkommen til jer. Vore arrangementer i årets løb har alle været gennemført med super flot deltagelse og med en fantastisk glad og positiv stemning. Det er jo den slags oplevelser der gør, at vi hele tiden glæder os til næste gang, vi skal mødes. Vi har ved alle vore arrangementer i 2017 haft rigtig mange gæster med - familie og venner af vore medlemmer - og det er på mange måder befordrende for os alle. Tak til alle jer, der bød gæster med - og husk at blive ved med det.

Vort traditionelle Torskegilde var i år på Orkideen i Aalborg. Der var mødt rigtig mange op - både for at være med det hyggelige samvær om årets fantastiske Torsk med tilbehør, som i år kom direkte fra kokkens egne gryder, samt for at høre Bodil og Finn Reske-Nielsen fortælle om deres mange år i FN's tjeneste. Bodil og Finn har samlet det hele op og udgivet en bog om de spændende oplevelser.

Næste arrangement var den årlige generalforsamling i Dansk Amerikansk Klub. Vort medlem, oberst Carsten Schultz dirigerede slagets gang på kyndig vis. Der blev også tid til at høre om de to unge fra familien Aagaard, som havde været på et halvt års Road Trip i USA, stærkt støttet af Peter Ørum, St. Charles, IL, USA.

Det havde været en fantastisk og uforglemmelig oplevelse.

Årets Sommerudflugt omfattede besøg i Nellemanns Have i Sæby samt efterfølgende frokost og hygge på "St.Faldt" i Albæk Bakker. Der var en fantastisk stemning dagen igennem i et flot solskinsvejr (det blev det).

Så blev det 4. juli arrangementerne, hvor Dansk Amerikansk Klub igen i år var med på C.W. Obels Plads i Aalborg til det, vi kalder "Amerikanske dage". Det blev et par nyttige, hyggelige og muntre dage.

Ved årets Gardenparty havde vi besøg af The Berea Blue Grass Band fra Kentucky, USA. De leverede fantastisk musik og sang under arrangementet - det gør vi gerne igen.

Læs mere om delstaten Kentucky - The Blue Grass State - inde i bladet.

Frokosten på Hotel Comwell Hvide Hus havde en rigtig fin tilslutning og der var en dejlig stemning med plads til en god snak med dem, man ikke havde set i lang tid. Talen for USA kan læses inde i bladet.

Årets "Borgmester for en dag" blev Mette Hayd, LA, CA, USA. Mettes "vision" var/er, at det er bedst at regere, når solen skinner og hun vil gerne huskes som "Sun Shine"- borgmesteren.

Efter sommerferien åbnede vi op med den traditionelle Country fest, som igen blev afholdt på "Østergaard" i Haldager. Der var en rigtig flot tilslutning og arrangementet blev forstærket med en samtidig markering af Dansk Amerikansk Klubs 95 års jubilæum, hvor æresmedlem Inger Østergaard satte ord på for at markere denne del. Der blev selvfølgelig rig anledning til en svingom til herlige og raske toner fra Carsten Bendixens medbragte Band.

Igen i år blev der arrangeret Vinsmagning og denne gang var det på Rådhuset i Nørresundby. Holte Vinhandel havde igen i år udvalgt nogle fantastiske Californiske vine, som vi alle smagte til og berømmede.

Og i skrivende stund glædes jeg meget over at kunne se frem til vort Thanksgiving arrangement på Okideen i Aalborg, hvor der lige nu er tilmeldt 75 - flot, flot !

I løbet af året har vi desværre måttet tage afsked med nogle af vore trofaste medlemmer - det efterlader os alle i tanker båret af respekt og savn.

I den sammenhæng må jeg omtale vort Æresmedlem og tidligere Præsident, Egon Østergaard. Egon Østergaard var kendt for sit lyse og humorfyldte sindelag. Han forstod værdien af at være åben, gæstfri og aktiv. Han var en samler og han byggede hele tiden på i venskaber her i landet og i USA. Der står anerkendelse og respekt om Egons fantastiske energi, som altid førte handling og gode resultater med sig. Vi vil huske Egon Østergaard for hans utrættelige indsats i Dansk Amerikansk Klub igennem mange, mange år - heraf 20 år som Præsident. Æret være Egons minde.

På generalforsamlingen i år - 2017 - igangsatte vi de første tiltag for at kunne sikre klubbens 100 års jubilæum i år 2022. Det betyder, at vi fra og med i år hensætter kr. 10.000,- pr. år, som skal være til rådighed for de, der om ikke så længe skal i gang med at skabe ideerne, og som skal føre frem til et uforglemmeligt 100 års jubilæum i Dansk Amerikansk Klub.

Bestyrelsen har gang i udvikling af vore arrangementer og på nogle områder vil vi nok opleve "et lille løft", som vi tror på alle vil hilse velkommen. Jeg vil runde af med at rette en tak til Dansk Amerikansk Klubs samarbejdspartnere for den støtte og hjælp vi har nydt godt af i løbet af 2017 og vi ser frem til samarbejdet i 2018.

Også en tak til bestyrelsens medlemmer og deres familier for jeres store indsats i 2017.

Og sidst - men ikke mindst - tak til klubbens mange medlemmer og jeres familier. Tak for jeres store opbakning og medleven i Dansk Amerikansk Klub. Jeres klub - Dansk Amerikansk Klub - er en solid og stærk klub - lad os sammen sørge for at holde fast i det gode og udvikle med fremtiden.

GLÆDELIG JUL & GODT NYTÅR

Jens Søndergaard
Præsident

Kentucky, USA

Mange har hørt om delstaten Kentucky og en del af læserne har sikkert også besøgt Kentucky. Når jeg har valgt at skrive lidt om Kentucky, så skyldes det især den omstændighed, at vi i Dansk Amerikansk Klub i år fik en rar oplevelse med super underholdning i forbindelse med vort Gardenparty af et Band fra Kentucky, men også fordi delstaten på rigtig mange områder ligner Danmark. Endelig er det også sådan, at Rebildselskabets Årsmøde 2018 skal afholdes i Kentucky.

Kentucky er en lille stat med areal ca. 2½ gange Danmark. Staten har ca. 5 mill. indbyggere. Hovedstaden (regeringsbyen) er Frankfort med ca. 60.000 indbyggere. Men de største byer er Louisville med ca. 1.3 mill. indbyggere og Lexington med ca. 500.000 indbyggere. Ca. 25 % af befolkningen er amerikansk, ca. 15 % er tysk-amerikansk, ca. 10 % er irsk-amerikansk og ca. 10 % er britisk-amerikansk – mindste befolkningsgruppe er afroamerikanske med ca. 9 %.

Kentucky har tilnavnet The Blue Grass State efter en art af planten rapgræs (bluegrass) – tilnavnet har i tiden været et brand for Kentucky.

Indtil ca. 1767 var der ikke nogen egentlig befolkning i Kentucky-området. Pioneren, Daniel Boone var den første, som ved åbning af ruter øst fra lagde grundlaget for en tilstrømning af

nybyggere. Kentucky var en slagmark under revolutionskrigene. Det sidste store slag mod briterne under USA's uafhængighedskrig fandt sted i Kentucky ved Blue Licks. Indtil 1792 var Kentucky området et county under delstaten Virginia, men blev i 1792 udråbt som den 15. delstat i det daværende USA.

Der blev importeret et betydeligt antal slaver til Kentucky og delstaten var absolut modstander af afskaffelsen af slaveriet. Under den amerikanske borgerkrig var delstaten indtil slaget ved Perryville den 8. oktober 1862 på den sydlige Conføderations side. Slaget blev et nederlag - generalerne Edmund Kirby Smith og Braxton Bragg tog konsekvensen og trådte tilbage. Nordstats unionen tvang herefter Kentucky til at kæmpe med Unions-staterne.

Kentucky er halvt højland og halvt lavland. Geografien er markant afgrænset med Ohio-floden som den nordlige grænse, Mississippi-floden som grænsen mod vest og med Appalachian Mountains øst forløb som grænsen mod øst. Den østlige halvdel af Kentucky med bjergområde og højsletter er i høj grad græsningsområde medens den vestlige halvdel i høj grad er intenst landbrugsland. Kentucky er en landbrugsbaseret stat og har det 5. højeste antal gårde i USA med flere gårde pr. kvadratkilometer end nogen anden delstat. Området om byen Lexington har et højt kalkindhold i jorden, hvilket har båret frem til, at området nu er absolut førende inden for hesteavl (engelsk fuldblod) og man er verdenskendt indenfor forædlet hesteavl og hestehandel. Horse-race (galop) er en udbredt sport i Kentucky. Men der er en god udvikling i industrien – Kentucky er USA's fjerde største producent personbiler og lastbiler. Chevrolet, Ford og Toyota har bilfabrikker i Kentucky.

Kentucky er ikke blandt de rigeste delstater i USA - den gennemsnitlige indkomst pr. indbygger p.a. er ca. 30 – 35.000 dollar.

Kentucky har 120 amter (county), hvilket er mange. Delstatsregeringen erkendte i 1891, at situationen var uholdbar. Den oprindelige begrundelse for de mange amter var, at borgerne skulle kunne nå hen til - og hjem fra - amtsbyen på en dag. Man stoppede for oprettelsen af flere amter i 1891. I Kentucky har man "Home rule" styreform – en variant af begrebet "Hjemmestyre", hvor delstaten uddelegerer visse beføjelser til en egnens styre. Udover at delstaten i sit lovgrundlag skal udstykke love og regler for sit "Home Rule" – system, så ved vi ikke præcist noget om omfang m.v. Ej heller hvorvidt det fungerer til borgernes tilfredshed.

Kentucky har mange meget spændende ting at byde på, når man besøger staten. Her nævnes nogle få eksempler.

Mest fornemt må være, at USA's 16. præsident, Abraham Lincolns fødehjem ligger ved den lille by Hodgenville midt i delstaten Kentucky. Der findes på stedet et museum, som fortæller om Abraham Lincoln.

I den sydvestlige kant af Appalachian Mountains i Kentucky finder vi verdens største (og længste) system af huler, Mammoth Cave National Park tæt på byen Brownsville. Grottesystemet rummer 630 kilometer gange. I 1981 blev Mammoth Cave National Park verdensarvsområde. Fantastisk og næsten uforståeligt ligger/løber floden Green River på jordfladen over grotterne.

Selvom Kentucky bærer tilnavnet, Blue Grass State, så har kulturlivet i særdeleshed taget dette brand til sig. Siden 1940'erne har flere musikere udviklet den herlige og lidt specielle musikstil, Blue Grass. Det er fra gammel tid oldtime/country, som danner stamme i musikken, men seneste markante musiker, som virkelig har lagt den herlige, specielle Blue Grass musik i faste rytmer og stil er, Bill Monroe med sit band, The Blue Grass Boys. I nyere tid kender og husker nogle måske sangerinden og violinisten Alison Krauss – mange af hendes sange er blevet hits f.eks. The Lucky One og Steel Rails. Mange af jer har jo oplevet Blue Grass musikken på nært hold ved dette års Gardenparty, med The Berea Blue Grass Band.

Fort Knox skal også nævnes. Oprindeligt blev Fort Knox, som ligger ca. ½ times kørsel syd for Louisville, etableret som et egentligt militæranlæg i 1918. I 1936 blev fortet etableret som et yderst sikkert opbevaringssted for såvel USA's som andre nationers guldreserver (herunder Danmarks under 2. verdenskrig). Siden 1940 har Fort Knox været hjemsted for uddannelse af den amerikanske hærs pansertropper. Der er på Fort Knox et museum tilegnet den kendte "pansergeneral", George S. Patton.

Til slut vil jeg fortælle lidt om byen, der skal være vært ved Rebildselskabets Årsmøde i april 2018, Berea, Kentucky. Byen er på ca. 16.000 indbyggere. Byens historie og udvikling begynder ca. 1850, hvor der kun var en samling farme i et område – dengang kaldet the Glade. En mand ved navn John Gregg Fee blev dynamoen, der skabte byens første udvikling med senere bygning af kirker, college m.m.. College er blevet et såvel meget stort som også et særdeles anerkendt college for sit særkende og sine resultater indenfor uddannelse og dannelse.

For de af jer, der planlægger at deltage i Rebildselskabets Årsmøde i april 2018 – På gensyn.

Jens Søndergaard, Præsident.

Talen for USA, Borgmesterfrokosten, 2017

Hotel Hvide Hus, 3. juli 2017

Your Excellency, Mr. Mayor, Ladies and gentlemen.

Nowadays it is quite easy to board a plane from Denmark to the United States, and unlike boarding a steam ship in the 19th century, the traveller isn't considered to be an emigrant. That word is used only decades later, if he or she is hasn't come home yet.

My name is Uffe Hellsten. I spent more than 20 years in the States, and that does by any measure qualify as an emigration. I have now emigrated back, this time with my wife Quynh and two children Mia and Tor.

Back in 1996 I was young, ripe and ready for change. I had just finished my Ph.D. in theoretical astrophysics from the Niels Bohr Institute. A professor at the U.C. Santa Cruz who worked on galaxy formation invited me to come over there and work with him for a couple of years. So, I sold my small apartment on Nørrebro in Copenhagen for a whopping 110000 kroner, feeling like a true real estate shark, as I had only paid 80000 for it. Then I left for California.

There are notable differences between my two countries. For instance, the extroversion and friendly chattiness that is so much a part of the cultural DNA in the States. The day my plane landed in California, the bus driver who was to take me to the UC campus immediately struck up a conversation. When he heard where I was going and saw the heavy suitcases accompanying me, he announced over the speaker system that he was going to be deviating from his route to get me to where I needed to be, and that he hoped everyone was cool with that! Everyone was.

I got to work in an excellent scientific environment in Santa Cruz. At one point, I flew out to Hawaii to give a talk at the observatory in Honolulu. As part of a leisurely sightseeing, I went to the U.S.S. Arizona memorial, the ship that got bombed at Pearl Harbour by the Japanese in 1941. As I stood in line to get out there, an 80-year old gentleman in front of me chatted me up. When he heard my accent, he said "Nå, så taler du dansk!?". His name was Knud Sørensen, and he just happened to be

on vacation with his wife. He had come to the U.S. from Kolding in 1930 at the age of 10. He later enrolled in the navy, and -lo and behold- was doing service at Pearl Harbour on Dec 7th 1941! Here I was, standing at Pearl Harbour, getting eyewitness accounts in Danish from the very event that got the U.S. involved in WW2! Priceless!

When my research appointment ended in 1998, I decided to stay and apply for some Silicon Valley jobs, as I liked California, and Silicon Valley was hiring everybody with a pulse during the dot-com boom. I landed a job as a software quality manager at a start-up in Mountain View with the funny name "Marimba". Down the road from us, another small start-up with an equally funny name "Google" was residing, but our push technology certainly looked a lot cooler to us than yet another search engine! Marimba went public on the stock market in May of 1999 which much ballyhoo and champagne. However, along with many of my colleagues I didn't get to sell a lot of shares before the bottom had fallen out of the tech market in 2000.

This was all great history to be a part of, but to tell the truth my job was intellectually unchallenging. I made triple the salary that I had made as an astrophysicist, but I missed science. I will now let you in on my own version of the American dream: In the spring of 2002 I

read a book on DNA and genes, and at that time the human genome project was all over the news. It was a revelation. This is what I want to do! Using data analysis, science and computer skills to help understand life itself! Biology wasn't exactly astrophysics, so I quit my job, bought some books on molecular biology and spent two months reading up. Nearby, in Walnut Creek, the U.S. government was running a genome sequencing center responsible for discovering the genetic material on three of the human chromosomes. I contacted the director of computational genomics, who invited me to come out for a visit. We got along well, and that same day I said: "Listen I know a job could take some time to line up. I don't expect to get paid anything until I've proven my worth, but if you can show me a corner with a computer, I can start tomorrow!" And he showed me that corner. The next 3-4 months I worked like a dog writing computer programs to find the genes on chromosomes 5,16 and 19. I had so much fun that I didn't realize it was hard work, but as a bachelor with no further obligations, it was doable. After that, they offered me an unlimited term career scientist position complete with pension. I worked there for 14 years on many projects, some of which, like the sequencing of the frog genome, generated headlines. But much more important to me, I met Quynh at a scientific conference in 2003 and we soon became inseparable. The company she worked for made the DNA sequencing machines that we used. Quynh was also an immigrant who came to California as a child as a Vietnamese boat refugee. But being immigrants was not something that drew attention. We were all immigrants.

We settled in the city of Alameda, a short ferry ride from San Francisco. We bought a 100-year-old home that coincidentally was built by another Danish immigrant, Captain Rasmussen from Ærø. The captain had passed away half a century earlier, and now the Danish flag was again waving proudly from the flagpole. If we flew Stars and Stripes in Denmark, the police might show up. We also found evidence of other Danish activity in Alameda. A parked BMW had a little Dannebrog sticker. Of course, we knocked on the door, and met Annelise, a 70-year-old woman who had come to the U.S. in the 1960s. She was married to an American, but still spoke a perfect pitch Danish with Copenhagen ac-

cent. They were to become surrogate grandparents for our kids who were now entering the stage. One day we lent Annelise and Allan a set of DVDs of a Danish television series with English subtitles. They were blown away! It was, of course, the much-beloved series of Matador. How often does one get to introduce Matador to a 70-year old Dane who has never seen it before!! Priceless again!! They now use Matador as a Christmas Calendar - one episode a day for 24 days every December!

We could still be living in Alameda today. USA, like Denmark in the past, has given me so much. But after we had been to Denmark for my parents' gold wedding in 2015 and with our kids reaching school age, I started to think that if we wanted to move to Denmark now would be the perfect time, so that the kids could truly grow up as Danes. Northern Jutland is a less crowded place with far less crime, the work environment is less fast-paced, and the kids would be close to their Danish grandparents. I talked to Quynh about this possibility, and to my delight and surprise she was willing to do it, although this would be a huge personal and career sacrifice for her.

After a year of planning, selling our house in Alameda and buying one in Vodskov, we finally arrived here in June of 2016. As for the reception we got, we have two sides to the story. In the local community, we have been received warmly by schools, neighbours and family. It even appears that cashiers at the supermarkets are more service-minded than I remember it. They say "hi" and "have a nice day" - it looks like they have been receiving American-style training on customer service since the last time I lived in Denmark!

The vocabulary has also changed - youngsters are setting "mega-" in front of adjectives, questions are answered beginning with the word "Jamen" and on TV politicians are talking about "på den lange bane" where I was used to hearing "I det lange løb".

The official reception of our family has been flat out disastrous. We applied for so-called "family reunion" for Quynh, which at the time we applied was supposed to be a non-issue, but the laws were abruptly "re-interpreted" with the result that Quynh was given until June 10 last month to get out of this country! The reason we are

still here today is that we appealed. We can't expect to hear news until December, and in the meantime Quynh still can't open her own bank account, apply for a job, or take the official Danish classes for immigrants. We cross our fingers she won't get seriously ill. The media have been covering our unfortunate situation. I won't dwell on it any more here. Suffice to say

that we are hopeful that common sense and dignity will ultimately prevail. I didn't call it "emigration" 21 years ago when I moved to the US. This time it is different. We have emigrated here!

Thank you very much and happy 4th of July tomorrow!

Lidt stemningsbilleder fra Aalborg City. Billeder er venligst udlånt af Jan Petersen.

Uffe og Quynh

I vores juni 2017 udgave af D.A. News bragte vi historien om Uffe og Quynh og deres familie.

Efter 20 år i USA med galoperende karrierer som astrofysiker og marketingdirektør valgte Uffe og Quynh i maj sidste år at trække stikket og flytte til Nordjylland med deres to børn. Noget, de havde regnet med, skulle blive en let omgang, da både Uffe og børnene havde dansk statsborgerskab medens Quynh er amerikansk statsborger. Men stramninger i udlændingeloven spændte pludseligt og uventet ben for familien.

Quynh fik i første omgang besked fra Udlændingestyrelsen om at hun ikke kunne forblive i Danmark og skulle rejse tilbage til USA. Denne afgørelse ankede familien, og sagen har nu endelig fået en positiv afslutning.

Efter at have holdt vejret og håbet på det bedste i næsten 17 måneder kan Uffe Hellsten og hans hustru Quynh Doan endelig trække vejret og lade de længe ventede champagneproppe springe.

Sidst i oktober landede den afgørelse, de har længtes efter, nemlig i familiens postkasse. Et brev fra Udlændingestyrelsen slog endelig fast, at hele familien kan få lov til at blive i deres hjem i Vodskov.

Vi endelig har fået rigtig gode nyheder. Langt om længe, efter mere end 16 måneders trækasserier, er tingene faldet på plads, og vi

har fået medhold i vores klage til Udlændingenævnet, siger Uffe Hellsten.

Et nyt krav om særlig tilknytning til Danmark trådte i kraft, kort efter familien var landet i Vodskov og havde søgt om opholdstilladelse til Quynh Doan. Et krav, der skulle vise sig at have tilbagevirkende kraft og ende med at give dem afslag på deres oprindelige ansøgning.

I 17 måneder har det ikke været muligt for Quynh Doan at få sig et job, et sygesikringsbevis eller bare et lånekort til biblioteket.

Og selv om de nu har fået medhold i deres klage til Udlændingenævnet og en opholdstilladelse til Quynh, har modtagelsen i det danske system og de rutsjebaneture, der har været undervejs, sat sine spor.

Først og fremmest er vi lettede. Det har været svært at sove helt roligt de seneste mange måneder, for skulle det ske, at Quynh pludselig skulle forlade landet med en uges varsel, skulle vi jo have børnene ud af skolen og sælge huset hurtigt igen. Men med det her kan vi begynde at se fremad og gøre de ting ved huset, vi har udsat før, fordi vi ikke vidste, om vi skulle blive her, siger Uffe Hellsten.

Uffe og Quynh rejste fra USA med en anselig opsparing, så de har ikke været afhængige af ydelser fra staten, siden de kom hjem. Men nu vil de begge begynde at lede efter arbejde i hver deres branche.

Niels V. Guldbjerg

Tanker omkring Dansk Amerikansk Klub

Jeg er blevet bedt om at skrive et lille indlæg om mine tanker og tid med DAK som vi siger i daglig tale.

Ja, for sådan har det været i mange år, det dansk-amerikanske venskab har altid haft høj prioritet hos os.

Jeg mødte min kære, nu afdøde mand Egon, i september 1960, han var hjemme fra Arizona på ferie for en tid og vi begyndte at ses, men planen blev holdt, han rejste tilbage i januar måned 1961.

De lyseblå luftpostkuverter fløj hurtigt over vandet - da havde vi et postvæsen der var gang i! Han fortalte om sine mange oplevelser i det store land og efter hjemkomsten var vi sammen deltagere i både Rebild-festen og gallamiddagen i Aalborgshallen.

Jeg tror det var Nixon med sin lady og døtre, der var hovedtalere og de deltog alle i festmiddagen. En stor aften for os begge to.

Efter vi havde bygget hus havde vi en have, der skulle anlægges. Vor gode ven Per Knudsen kom med sin traktor og planerede og så kom planteskoleejer Martin Thomsen på banen med den endelige udformning og beplantning. Der blev selvfølgelig talt om USA og DAK, og vi blev medlemmer i 1966.

Efterfølgende har vi mange gange været i staterne på besøg, hver gang en stor glæde at se familie og venner derovre, og mangen selskab er det blevet til omkring 4 juli dagene i vort hjem.

Egon kom i bestyrelsen og senere blev han DAK's præsident, et job der betød meget. Egon havde stor glæde af at møde nye og gamle venner fra USA og også herhjemme er det blevet til mange gode venskaber. Jeg var med på sidelinjen hele tiden og blev så også en del af DAK's bestyrelse i en hel del år.

Der har altid været en dejlig ligefrem tone i DAK, hvor alle taler sammen, og de fleste kender hinanden efter kort tids medlemskab - en skøn ting i vores travle hverdag, hvor der er så mange gøremål.

Det har altid været og er stadig frivilligt arbejde der udføres, det kræver tid og interesse, men heldigvis er

der stadig mange ildsjæle, der er klar til at deltage i arbejdet! I DAK kommer man og hygger sig, synger og spiser god mad i en dejlig atmosfære og der er respekt om vore flag og lande imellem.

Nu skal vi snart mødes igen til Thanksgivingmiddag (indlæg skrevet før 23.11.17 - redaktionen), som altid er en dejlig aften med en herlig stemning. En hyggelig aften, hvor vi altid går hjem en dejlig oplevelse rigere. Ja, jeg kommer!

Dansk Amerikansk Klub er nu er 95 år gammel og er stærk og levedygtig, frisk på nye tiltag og oplevelser i respekt for historien.

Tak for ordet.

Inger Østergaard
æresmedlem

Inger & Egon fra Countryfesten i 2016

Generalforsamling i DAK

Indkaldelse til ordinær generalforsamling i Dansk Amerikansk Klub, Aalborg

Aalborg, den 15. december 2017

Generalforsamlingen afholdes fredag, den 23. marts 2018, kl. 20.00 i Ældresagens lokaler, Torvet, Gammel Østergade 5, 9400 Nørresundby.

Ifølge klubben vedtægter er dagsordenen:

1. Valg af dirigent.
2. Præsidenten aflægger beretning for det forløbne år.
3. Kassereren fremlægger det reviderede regnskab til godkendelse.
4. Behandling af indkomne forslag.
5. Valg af præsident.
6. Valg af 3 bestyrelsesmedlemmer for en 2 års periode.
7. Valg af 2 revisorer for 1 år.
8. Valg af 2 suppleanter til bestyrelsen for 1 år.
9. Eventuelt.

Forslag, der ønskes behandlet på den ordinære generalforsamling, skal skriftligt være bestyrelsen i hænde på præsidentens adresse senest den 16. marts 2018.

Inden generalsamlingen, vil der kl. 19. være spisning, hvor der serveres smørrebrød med øl, vin og vand til en pris af kr. 100,-.

Tilmelding til spisningen nødvendig.

Liste over bestyrelsesmedlemmer på valg, og om de evt. er villige til genvalg, samt indkomne forslag vil blive offentliggjort på vores hjemmeside www.dansk-amerikansk-klub.dk inden generalforsamlingen.

En stor tak for vinsponsorat til vores Garden Party til vores 2 samarbejdspartnere:

LUND & STAUN^{AS}
Tømrer - Snedker - Murer
-TIL NYTTE OG GAVN!
www.lundogstaun.dk 98 34 13 13
Jellingvej 10 - 9230 Svenstrup

Aktivitetsskalendar

Torskegilde

Fredag, d. 2. februar, kl. 18.30
 Restaurant Orkideen
 Ølgodvej 1
 9220 Aalborg Øst
 Pris offentliggøres
 senere på hjemmesiden

Generalforsamling

Fredag, d. 23. marts, kl. 20.00
 NB: Spisning, kl. 19.00
 Det Gamle Rådhus
 9400 Nørresundby
 Kr. 100,-

Sommerudflugt

Søndag d. 27. maj, kl. 10.00
 Mødested og pris offentliggøres
 senere på hjemmesiden

OBS!!

Husk tilmelding til alle arrangementer

Annelise Knudsen 9838 2279
 apknud@privat.dk

Susanne Skov 2060 6289
 susanne@skov.mail.dk

Senest 8 dage før arrangementer
 og meget gerne pr. mail

D.A.K. Dansk Amerikansk Klub

Præsident

Jens Søndergaard 9886 7025
 faldt@dlgmail.dk

Vicepræsident

Niels Voigt Guldbjerg 5128 9104
 aab.1958@live.com

Kasserer

Bjarne Jakobsen 3023 7030
 bjarne@bajak.dk

Sekretær

Annelise Knudsen 9838 2279
 apknud@privat.dk

Flemming Pedersen

flemmingviking@yahoo.dk 2140 1120

Susanne Skov

susanne@skov.mail.dk 2060 6289

Poul Jørgen Winther

pjwinther@mail.dk 9835 7585

Husk at melde adresseændring (også email) til D.A.K. til faldt@dlgmail.dk så du fortsat kan få vores blad!

Danish American News redaktion:

Niels Voigt Guldbjerg
 Tidselbakken 16
 9310 Vodskov
 aab.1958@live.com - tlf. 5128 9104

Udgiver:
 Dansk Amerikansk Klub
 Faldtvej 15, Præstbro
 9330 Dronninglund

Oplag:
 325 eksemplarer

Næste blad udkommer:
 Juni 2018

Deadline:
 1. maj 2018